

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 09.09.2022., 08:05:23 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica.	
034-03/22-01/15	376-08/18	
Urudžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-22-03	1	

d3055953

i broj: UsII-59/22-6

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja

Zagreb, kojeg zastupa [redacted] dipl. iur., protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, OIB: 87950783661, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa [redacted] uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Primorsko-goranske županije, OIB: 9797544201, Nikole Tesle 9/X, Rijeka, koju zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu [redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 21. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Poništava se rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-3/21-11/193, URBROJ: 376-5-3-22-8 od 22. veljače 2022. i predmet vraća na ponovni postupak.

Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju prouzročene troškove ovog upravnog spora, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju

da zainteresiranoj osobi Županijskoj upravi za ceste Primorsko-goranske županije, OIB: 9797544201, Nikole Tesle 9/X, Rijeka, nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 (tri tisuće sto dvadeset i pet) kuna u roku od 30 dana od dana dostave ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Točkom I. izreke osporavanog rješenja tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama na području Primorsko-goranske županije na kojima [redacted] ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima

- o EKI navedenim u „Tablici 1ZUC_Primorsko-goranska_dopuna2021“ (dalje: Tablica), koje nekretnine koristiti za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanja svoje EKI. Tablica je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja.
2. Točkom II. izreke rješenja utvrđuje se da količinu i vrstu EKI iz točke I. tog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Tablici u dužini od 13.740,72 metra.
 3. Točkom III. izreke rješenja utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI u skladu s podacima navedenim u Tablici uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog u člancima 6. i 7. stavcima 2), 3) i 4) Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik).
 4. Točkom IV. izreke rješenja utvrđeno je da Županijska uprava za ceste Primorsko-goranske županije ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke III. tog rješenja od 27. travnja 2021.
 5. Točkom V. izreke rješenja obvezuje se tužitelj u roku od osam dana od primitka toga rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz toga rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti tuženiku i Županijskoj upravi za ceste Primorsko-goranske županije.
 6. Točkom VI. izreke rješenja obvezuje se tužitelj u roku od deset dana od primitka rješenja platiti Županijskoj upravi za ceste Primorsko-goranske županije naknadu za pravo puta za prvu godinu, a svaku sljedeću godišnju naknadu platiti u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena.
 7. Točkom VII. izreke rješenja obvezuje se Županijska uprava za ceste Primorsko-goranske županije omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. toga rješenja.
 8. Tužitelj je protiv Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) podnio tužbu kojom osporava zakonitost te zahtijeva poništavanje njenog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS).
 9. Tužitelj u tužbi tvrdi da je 4. siječnja 2022. stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama („Narodne novine“ 144/21., dalje: ZIDZC) koji je člankom 37. izmijenio članak 86. stavak 2. Zakona o cestama („Narodne novine“ 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14. i 110/19., dalje: ZC) tako da je za korištenje javnih cesta na temelju prava puta propisao isključivo plaćanje naknade iz članka 86. stavka 1. točke 12. u visini određenoj prema članku 87. stavku 6. ZC-a. Tvrdi da predmetna odredba dopušta drukčije određivanje visine naknade za pravo puta na javnim cestama osim navedene, što znači da se dio Pravilnika koji određuje naknadu za pravo puta ne primjenjuje u postupcima određivanja naknade za pravo puta na javnim cestama.
 10. Tužitelj tvrdi da ZC s uključenim izmjenama i dopunama predstavlja specijalni propis u odnosu na Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) i Pravilnik budući da na temelju načela *lex specialis derogat legi generali* uređuje upravu pravnu situaciju postojanja EKI na javnoj cesti, za razliku od ZEK-a koji posebno ne uređuje pravo puta na javnoj cesti i Pravilnika koji samo spominje cestu (ne javnu) pod vrstama

zemljišta privedenog svrsi. Stoga predlaže poništiti tuženikovo rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak, uz naknadu troška.

11. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom ističe da je predmetno rješenje doneseno na temelju članka 28. stavka 6. ZEK-a te se poziva na članke 27., 28. i 29. istog zakona i na članke 6. i 7. Pravilnika. Navodi da članak 3. stavak 3. ZC-a propisuje osnivanje prava služnosti i prava građenja radi izgradnje građevina elektroničkih komunikacija i povezane oprema, dok ne spominje pravo puta. Tvrdi da se pravo puta navodi u članku 86. stavku 2. ZC-a koja propisuje plaćanje naknade iz stavka 1. točke 12. istog članka, a da je navedena naknada propisana u visini određenoj prema članku 87. stavku 6. ZC-a, odlukom Vlade.

12. Tuženik tvrdi da Odluka Vlade RH o visini naknade za osnivanje prava služnosti i prava građenja na javnoj cesti („Narodne novine“ 87/14., dalje: Odluka Vlade RH) propisuje visinu naknade za osnivanje prava služnosti i prava građenja na javnoj cesti, a da ne propisuje visinu naknade za pravo puta. Tvrdi da istu nije moguće primijeniti kod određivanja visine naknade za pravo puta u osporavanom rješenju pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

13. Zainteresirana osoba Županijska uprava za ceste Primorsko-goranske županije (dalje: ŽUC) u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva s obzirom na to da je svoj zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta podnijela HAKOM-u 27. travnja 2021. dok je ZIDZC stupio na snagu tek u siječnju 2022., tako da nije jasno kako se tužitelj može pozivati na zakon koji u trenutku pokretanja postupka još nije bio ni stupio na snagu. Tvrdi da se tužitelj pogrešno poziva na Odluku Vlade RH jer ista ne propisuje visinu naknade za pravo puta i da je tuženik nije ni mogao primijeniti. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan te potražuje trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kuna.

14. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

15. Iz spisa proizlazi da je donošenju osporavanog rješenja prethodilo rješenje tuženika KLASA: UP/I-344-3/17-11/2343, URBROJ: 376-10-18-14 od 1. ožujka 2018. kojim rješenjem je utvrđen infrastrukturnim operatorom za EKI koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na području Primorsko-goranske županije, u vlasništvu RH i pod upravljanjem ŽUC-a te je utvrđena količina i vrsta te infrastrukture i visina naknade za pravo puta na temelju članka 28. stavka 6. i članka 29. stavka 1. ZEK-a te odredbe članaka 5., 6., i 7. Pravilnika.

16. ŽUC je 27. travnja 2021. podnio HAKOM-u zahtjev na temelju članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visinu naknade za pravo puta na nekretninama iz tehničkog izvješća neevidentirane elektroničke komunikacijske infrastrukture na novoformiranim katastarskim česticama lokalnih i županijskih cesta koje nisu bile uključene u elaborat o pravu puta.

16. Tijekom postupka je utvrđeno da se predmetni zahtjev temelji na dodatno evidentiranim trasama EKI u odnosu na trase navedene u prijašnjem rješenju iz 2018., time da je tužitelj dopisom od 2. lipnja 2021. priznao razliku u duljini trasa od 13.740,72 metra, što je stoga nesporno. Dakle, predmetnim rješenjem je utvrđeno da je infrastrukturni operator i ima pravo puta na dodatnim katastarskim česticama na kojima se nalaze županijske i lokalne ceste na području Primorsko-goranske

županije na kojima ima izgrađenu EKI na temelju dodatno evidentiranih trasa EKI u duljini od 13.740,72 metra.

17. Predmetno rješenje je doneseno na temelju odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a koja propisuje da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta. U odnosu na izračun, visinu naknade te način plaćanja naknade za pravo puta ZEK člankom 29. stavkom 1. propisuje primjenu odredaba Pravilnika.

18. Po ocjeni ovog suda, tuženik je nakon pravilno provedenog postupka donio zakonito rješenje, a pozivanje tužitelja na Izmjene i dopune ZC-a koje su stupile na snagu 4. siječnja 2022. nije od utjecaja na zakonitost predmetnog rješenja, s obzirom na to da je, kako je već navedeno, predmetni postupak započet prije stupanja na snagu istih, kako pravilno tvrdi i zainteresirana osoba.

19. Slijedom iznesenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev je odbijen i odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

20. Odluka o troškovima (t. II. izreke) temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a. Prema stavku 2. navedenog članka ZUS-a vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom, a prema stavku 4., stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora. Zainteresiranoj osobi ŽUC-u priznat je zatraženi trošak sastava odgovora na tužbu po opunomoćeniku, uvećan za PDV u ukupnom iznosu od 3.125,00 kuna, na temelju Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 114/14. i 107/15.).

21. Točka III. izreke temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 21. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:
LIDIJA ROSTAŠ

Vrijeme potpisivanja:
08-09-2022
09:37:14

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130048523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=ROSTAŠ
G=LIDIJA
CN=LIDIJA ROSTAŠ

